

I Timotheus 1:15

**“Dit is een getrouw woord en alle aanneming waardig
dat Christus Jezus in de wereld gekomen is
om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.”**

Het kerstevangelie van Jezus' komst is

1 tot verwondering

2 zonder voorwaarden

3 met vrucht

Gemeente, doopouders,

Een geboortekaartje maakt heel veel duidelijk. Want daarop maak je als ouders niet alleen bekend dat je een kindje hebt gekregen. Maar ook hoe je dat als ouders beleeft. En daarom is er een groot verschil in geboortekaartjes. Je hebt er waar op staat: “na 9 maanden heb ik het besluit genomen om naar papa en mama te komen.” Alsof een kindje zelf besluit om te komen. Een heel verschil met de kaartjes die u rondstuurde. Waarin duidelijk mocht blijken dat het voor u God is, die u dit kindje heeft toevertrouwd. Die het geboren deed worden. Wat een wonder. Een geboorte. Je gaat het soms steeds dieper beseffen. En als dan alles goed mag zijn, gezond en wel. Alweer, ook voor de 5^e of 6^e keer.

Dan lezen we in onze tekst iets bijzonders: dat Christus Jezus in de wereld gekomen is. Hij is ook geboren, maar van Hem geldt het wel: Zijn geboren worden was een komen. Het verschil? Geboren worden dat overkomt je. Als kindje zelf heb je daar niets, niets in te bepalen gehad. Dat je geboren werd, en wanneer en waar en in wat voor gezin. Dat ging totaal buiten ons om. Geen enkele zeggingschap in gehad. Je wordt geboren. Maar: toen Jezus geboren werd is Hij gekomen. En komen doe je zelf. Als je ergens naar toe komt dan beslis je dat zelf. Of je komt, wanneer je komt. Dus achter Jezus' geboren worden zat een komen van Hem Zelf. Daar heeft Hij Zelf stem in gehad, dat heeft Hij Zelf gewild. Wonderlijk! Uniek. Zoals Christus Jezus is geboren is er nooit iemand anders geboren. Want Jezus is gekomen. Hij wilde het Zelf.

1 tot verwondering

Want Hij was er al voor Zijn geboorte, voor Zijn ontvangenis in Maria's schoot. Toen was Hij in de hemel. In de schoot van Zijn Vader. Als Kind bij Zijn Vader aan Diens hart. In de hemel. Eén en al reinheid en zuiverheid en heerlijkheid was daar. Alles gonsde er van zaligheid. Zonder één wanklank, zonder één onaangename geur, zonder één zweem van zonde. Heerlijk, volzalig in de hemel. Daar was Hij altijd geweest, daar woonde Hij. En toen, voor Zijn ontvangenis in Maria's schoot heeft Hij gezegd: Ik zal komen, Ik wil komen naar de wereld. Zijn ontvangenis was een soort verhuizing. Uit de hemel naar de wereld. Die in de greep van de boze ligt. Waar de lucht onrein en onzuiver is, stinkend van zonden. Waar

zoveel wanklanken zijn, krijgend en snerpend en striemend van ongerechtigheid. Waar Zijn ziel constant gemarteld en getergd wordt door wat Hij er ziet en hoort en in de lucht voelt hangen. Waar Hij veracht, weggehoond wordt, waar aanslagen tegen Hem beraamd zullen worden. Hij is gekomen! Verhuisd.

Ze zouden het eens aan je moeten vragen. Zou je willen verhuizen uit je huis in Nederland naar een tent in de Hoorn van Afrika? Wie? Wie zegt er: ik kom? Ze zouden het eens moeten vragen: zou je vanuit Nederland willen gaan naar het Al Qaida gebied in Afghanistan waar ze westerlingen opwachten met gevangenschap en moord. Wie, wie zegt: ik kom? En dat is nog niets vergeleken bij de vraag die de Vader in de hemel stelde: Wie wil er vanuit de hemel gaan wonen en leven op de wereld? Waar verachting, gevangenneming en kruisdood wacht. En toen zei de Heere Jezus: Ik kom o God om Uw wil te doen. Dat is een wonder. Zijn geboorte is het echte wonder. Hoe is het mogelijk dat Hij gekomen is, dat Hij geboren wilde worden. Omdat Zijn Vader het vroeg, want die wereld, nee die vroeg er niet om, die haatte Hem, die heeft Hem verworpen en gekruisigd.

En dan te bedenken dat als Hij het niet gedaan had, als Hij ervoor gekozen had om te blijven waar Hij was, dan zou heel de wereld onverlost gebleven zijn. Dan zou heel de mensheid gedoemd zijn gebleven om voor eeuwig verloren te gaan. Dan zou er geen Evangelie zijn. Geen verbond, geen doop, geen kerkdienst, geen verlossing, maar de verwachting van een verschrikkelijk vuur dat ieder verslinden zou voor eeuwig. O, als de Heere Jezus, niet gekomen was.....Wat een wonder, en wat een reden tot dankbaarheid dat Hij wel gekomen is! Geboren wilde worden.

Zo wordt kerst bijzonder, zo wordt de doop bijzonder. Wat gewoon lijkt wordt bijzonder. Geeft verwondering en een dankbaarheid. Doopouders, is het voor u een wonder en dankbaarheid? Kerst en de doop van uw kindje? Gemeente, is het dat voor ons? Zou daar het geloof niet beginnen? Zou je dat niet zo mogen zeggen: geloof begint waar wat je eerst gewoon vond, een wonder wordt van dankbaarheid. Het was zo gewoon, kerst, en dat er kerkdiensten zijn, en preken zijn, en dat er de doop is en het Evangelie. Je vond het gewoon, en daarom soms langdradig en vervelend. Je wist het allemaal al, je hoorde toch niks nieuws. Je zat er te zitten. Geloof begint waar de vanzelfsprekendheid verdwijnt. En plaatsmaakt voor verwondering en dankbaarheid. Hoe is het mogelijk dat U gekomen bent. Dat er preken en diensten zijn, dat er de doop is. Wat ben ik U dankbaar Heere, want als U niet gekomen was.....

Doopouders, zo uw kind voorgaan. Dat proeft het. Als de kerkdiensten wonderen voor u zijn. Als Woord en sacrament u dankbaar maken. Laat dat elke keer levend zijn. Door de overdenking voor uzelf,

door de meditatie in uw stille tijd. Opdat verwondering en dankbaarheid door uw opvoeding heengloeit. Is het geloofsleven vaak niet een gevecht tegen vervlakking? Een gevecht tegen het wegsijpelen van dankbaarheid?

2 zonder voorwaarden

Wat was het doel dan? Waarom is Christus Jezus dan naar de wereld gekomen? Dat omschrijft Paulus in onze tekst. En dat tekent ons ook de Heilige Doop uit. Paulus schrijft: om de zondaren zalig te maken. In het Grieks staat er geen lidwoord voor, dus: zondaren. Die categorie. Zoals wanneer je aan de kant van de weg staat en je bent aan het tellen en iemand vraagt je: wat tel je eigenlijk? Auto's. Dwz: alle auto's. Niet bepaald soort auto's, groene of witte. Of BMW's of Mercedessen. Maar auto's, doet er niet toe welke, als het maar een auto is.

In het Nederlands staat er wel een lidwoord voor, maar dat wijst op hetzelfde. Het gaat om de categorie mensen. Voor wat voor soort mensen is Christus Jezus naar de wereld gekomen? De zondaren. En niet voor een bepaalde categorie binnen die zondaren. Als het maar zondaar is, dan hoort je erbij. Alsof er bedoeld zou worden: zondaren die toch wat eruitspringen in positieve zin. Serieuze zondaren. Fatsoenlijke zondaren. Zoekende zondaren. Bekommerde zondaren. Nee, dat staat er allemaal niet. 'De' zondaren. Wat voor soort zondaren het ook zijn. Alle soorten. Zoals alle zondaren zijn. En zondaren zijn mensen die graag zondigen. Zijn mensen die vijanden zijn van God en Zijn woord en wet en evangelie. En die dat best inden zo. Zijn mensen die schuld hebben en niet voor God kunnen verschijnen. Zondaren zijn mensen die daar blind en ongevoelig voor zijn. Zondaren zijn mensen die niet weten en niet voelen dat zij zondaren zijn. Die daar niet mee zitten, die God niet zoeken. Zondaren dat zijn u, jij, ik. Precies zoals het doopformulier zegt: dat wij in zonden ontvangen en geboren zijn en daarom kinderen des toorns zijn, die in Gods rijk niet komen kunnen tenzij zij wederom geboren worden. Dat zijn zondaren, zo zijn zondaren. Zo zijn deze gedoopte kindjes.

En nu is Christus Jezus in de wereld gekomen om zulke mensen, de zondaren, zalig te maken. Redden, verlossen. Van begin tot eind. Zaligmaken dat is om het zo te zeggen dat Christus Jezus de zaligheid verwerft én toepast. Dus dat is dat de Heere Jezus aan het kruis de zonde heeft verzoend. Zijn leven heeft gegeven voor de Zijnen. Dat Hij is opgestaan en het eeuwige leven heeft verworven voor al de Zijnen. Maar dat is ook dat Hij daar deel aan geeft, daar naartoe doet vluchten. Van dood levend maakt. Dat Hij je ogen opent. Dat Hij laat zien dat we op weg zijn naar de rechterstoel van God, dat sterven niet het einde is, maar het verschijnen voor God. Zaligmaken is brengen tot het kruis, tot de

Gekruisigde. Om in Hem vergeving te vinden, verzoening, vrede met God. Dat Hij vrijmoedigheid geeft om te komen. Dat Hij in het geloof bewaart en doet volharden tot het einde toe. Dat Hij doet aankomen en opneemt in de heerlijkheid. Dat is zaligmaken. Van begin tot eind. Daar zit heel de orde des heils in om zo te zeggen. Van wedergeboorte via geloof en bekering, door volharding en heiliging heen, tot de aankomst. Van het kruis en in je leven. Zaligmaken, om het met het doopformulier te zeggen: dat is dat de Vader je van alle goed verzorgt en alle kwaad ten beste keert, dat de Zoon wast in Zijn bloed en dat de Heilige Geest in ons woont om ons toe te eigenen wat wij in Christus hebben. Dat is zaligmaken. Dat heeft de Heere Jezus Zijn leven en bloed gekost. Om voor al de Zijnen de straf te dragen en de Heilige Geest te verwerven. Dat betekende voor Hem de nederdaling ter hel. Maar zaligmaken had zo Zijn hart, was zo Zijn liefste werk, dat Hij er dat voor over gehad. Dat Hij juist daarom gekomen is.

En zo komt de prediking tot ons: Christus Jezus maakt zondaren zalig. Zondaren, welke soort u ook bent, en ten diepste is er van nature maar één soort. Hij maakt ze zalig. Van begin tot eind. Laat u zaligmaken. Wij maken er zo gauw van in onze gedachten dat we toch tot een bepaalde categorie zondaren moeten horen. Zondaren die ernstig zijn, die gevoelig zijn, die bekommerd zijn, die op God gericht zijn. En als wij daartoe behoren dan zij wij welkom bij Jezus, dan zal Hij beginnen om zalig te maken. Of eigenlijk: dan zal Hij verdergaan om zalig te maken, als maar eerst dat begin er is. Maar Hij maakt zalig: helemaal. Zondaren, zonder hoedanigheden die je erbovenuit doen steken. Kijk maar weer naar de doop! Wat voor kindjes zijn dit? Hebben zij berouw, zoeken zij God al, bedoelen ze Zijn eer? Toch worden ze gedoopt. Zulke mensen maakt Christus Jezus zalig.

Laat u zaligmaken. Dat is Zijn werk. Bent u zondaar? Dan hoort u bij de categorie waarvoor Hij gekomen is. En zalig maken is Zijn werk, helemaal van begin tot eind. Hebt u geen verlangen naar God? Interessert de zaligheid je eigenlijk niet eens zo? Hij maakt zalig en zorgt ervoor. Heb je geen zondekennis en nog minder schuldbesef? Hij maakt zalig en zorgt ervoor. Hebt je geen verlangen om heilig te gaan leven? Hebt u geen kracht om God te dienen? Hij maakt zalig en zorgt ervoor. Hebt u geen kracht om vervolging of beproeving te weerstaan en kruis te dragen? Hij maakt zalig en zorgt ervoor. Wilt u niet en voelt u verzet? Hij maakt zalig en zorgt ervoor. Laat u zaligmaken.

Je zou toch zo'n zaligheid verachten! Wat moet je daar je best voor

doen! Wat moet je daarvoor wegvlugten van Jezus. Hem ontlopen en voor Hem wegduiken. Omdat je niet zo'n zondaar wil zijn. Niet op één hoop met alle anderen geveegd wil worden. Maar zondaar wil zijn met een streepje vóór. Een streepje goede bedoelingen, een streepje rechtzinnigheid, een streepje goed gedrag, een streepje nooit grof gezondigd maar hoe dan ook: je wil een streepje voor hebben. Op één hoop met alle andere zondaren is je te min. Daar loop je van weg.

Of je wilt wel zalig worden, maar dan op je eigen manier. Je wilt wel zalig worden, maar je bedoelt daarmee: in de hemel komen. Om bekering en strijd en berouw en heilig leven heen. Je kiest een zaligheid volgens eigen invulling en naar eigen snit. En je verwerpt de Zaligmaker. En je gaat verloren, maar het had niet gehoeven. Het had niet gehoeven, het was niet nodig geweest. Je moet over Jezus heenlopen, Hem wegduwen om je weg naar het verderf te kunnen vervolgen.

3 met vrucht

a) vrijmoedigheid Laat u zaligmaken. Vandaag nog, al hebt u heel uw leven het nog nooit toegelaten. Of zit u met de vraag: ja, maar mag dat wel? Geldt dat nou ook voor mij? Je voelt je tegengehouden door bezwaren. En dat kunnen heel verschillende zijn. Het ene bezwaar kan zijn: Want ik heb zoveel schuld, zoveel gezondigd, ik zit zo aan de zonde vast. Zou Christus Jezus dan ook mij zaligmaken? Het andere bezwaar kan zijn: ik heb zo weinig schuldbesef. Ik zou toch veel meer ermee bezig moeten zijn. Ik zou toch veel meer bekommerd moeten zijn. En je wordt toch teruggehouden om je door Christus Jezus te laten zaligmaken. Het is alsof Paulus het geweten heeft. Hij zet ervoor juist: dit is een getrouw woord en alle aanneming waardig. Echt: het is getrouw. En alle aanneming waardig. Er staat niet; aller, van allen, ieders aanneming, dat is ook waar. Maar hier staat: alle aanneming. Alle, dus met heel je hart, zonder zweem van twijfel, spoor van aarzeling, laat nou je hart één en al aanneming zijn zonder zweem van ongeloof. En let dan eens op de Heilige Doop. Dit Evangelie heeft de Heere in de doop aan u bevestigd en verzegeld. En uw eigen naam is daarbij genoemd. Toen al, toen u nog geen enkel besef had, toen al, toen God al lang wist wat u voor mens zou zijn en gaan worden. Toen al, het is puur op grond van Zijn goedertierenheid, en laat dat grond genoeg voor u zijn. Enkel Zijn goedertierenheid.

Zalig als je je zo overgeeft. Aan dat woord gewonnen geeft. Heere, als U dit zo zegt en zo verzegeld in de doop, dan kan het ook voor mij, dan mag het, ook voor mij. Dat had Paulus zelf ervaren en ondervonden. Hebt u het ook ondervonden? Dat dat waar is, te vertrouwen is?

b) verootmoediging

Dan zegt Paulus erbij: als het over die zondaren gaat. Van welke ik de voornaamste ben. En dan ga je het ook instemmen: van welke ik de voornaamste ben.

Let wel, dat zegt Paulus na zijn bekering. Voor zijn bekering vond hij zich een zondaar, maar nog één van de betere, niet zo erg als die en die in elk geval. Toen vond hij zichzelf een zondaar, maar lang niet de voornaamste. Maar Christus maakt zalig. Zondaren die zichzelf helemaal niet zo'n zondaar vinden. Maar Christus maakt zalig en leert het anders. Want anderen zie ik alleen aan de buitenkant. Maar mezelf leer ik van binnen kennen. In mijn zondige aard. In alles wat opkomt tegenover God in mijn hart. Tegen al Zijn geboden, alle zonden leven in mijn hart. Alle opstand tegen God. Niet te geloven dat een ander dat een ander dat ook heeft. Van een ander zie ik alleen de container aan de buitenkant en die kan vies zijn, viezer dan de mijne, maar bij mezelf heb ik erin gekeken, in de container van mijn hart. Wat daar allemaal niet in zit: begeerten, verlangens, motieven, bedoelingen. Van welke ik de voornaamste ben. Ben, niet was, vroeger, toen ik vervolgde, maar ben, nu, nog steeds. Ik schrik ervan. Gena o God gena. Herschep mijn hart. Verzoen de schuld die ons met schrik vervuld. Kent u dat? Deze belijdenis. Iemand zei eens, dan is heel de Bijbel onfeilbaar voor mij, ik ben het overal met de Bijbelschrijvers eens, maar hier spreek ik Paulus tegen: Paulus, hier heb je geen gelijk, jij bent de grootste zondaar niet, dat en ik.

Ook dat leert Christus, als Hij zaligmaakt. Zonder dat komt niemand in de hemel. Al deze dingen moeten er zijn, maar niet eerst. Niet voor dat Christus je kan of wil gaan zaligmaken maar als Hij je gaat zaligmaken, dan hoort er ook dit bij. Helemaal en voluit. Spurgeon zei eens: voor mijn bekering had ik goed kunnen begrijpen als God iedereen verworpen had en mij alleen had zaliggemaakt, na mijn bekering kon ik goed begrijpen als God iedereen had zaliggemaakt en mij alleen verworpen.

c) verwondering

En dan toch, toch heeft de Heere naar mij omgezien. Toch hebt U mij gezocht en mij gevonden. En mij overgezet en mij van dood levend gemaakt. Mij door Uw Geest tot U getrokken. Mij wel, en zoveel andere zondaren, van dezelfde soort als ik, niet. Waarom was het op mij gemunt? Zo spreekt Paulus erover. In vers 13 en 14. Met die onwetendheid bedoelt hij dat hij niet de zonde tegen de heilige Geest gedaan heeft. Kijk er waren farizeeers die wisten in hun hart dat Jezus de Messias maar die om God te tarten Hem toch wilden laten doden. Maar Paulus dacht juist dat Hij God diende en daarom deed hij het. Dus het was niet onvergeeflijk. Maar dat Hij dan naar mij heeft omgezien. Dat maakt het wel rijk, als je zo opvoeden mag. O kinderen, wat een wonder, dat de Heere naar je vader, moeder heeft omgezien. Onthoudt dan maar één ding: als het voor je moeder kon, dan kan het voor jou zeker. Vers 16 waarin Paulus zegt daarom heeft God Zijn verdraagzaamheid/lankmoedigheid willen tonen om anderen tot

voorbeeld te zijn. Je zou kunnen zeggen, Paulus denkt aan een elastiek. Een elastiek van Gods lankmoedigheid en verdraagzaamheid waarbinnen we allemaal leven. Paulus zegt en weet: ik heb zo aan dat elastiek getrokken, ik heb dat elastiek zo ver uitgerekt in mijn blinde woede tegen Christenen en Christus. Ik wil deze doden en niets was me daarvoor te veel. En toch is dat elastiek niet gebroken. Ben ik er niet doorgebroken. Heeft God het niet laten springen. Nou, dan is dat bij jou ook nog niet het geval. Dan kan het voor jou ook nog, het, zeker weten. Niemand heeft zo aan dat elastiek getrokken als ik. Dus voor jou kan het zeker ook nog. Daarvoor is Christus Jezus gekomen.

Het is een getrouw woord en alle aanneming waardig, en verzegeld in de Heilige Doop: dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken. En als u ervoor valt, als het u inwint, dan zeg je erbij: van welke ik de voornaamste ben. En je stemt met Paulus in (vs 18) de Koning nu der eeuwen, de onverderfelijke, de onzienlijke, de alleen wijze God zij eer en heerlijkheid in al eeuwigheid.

Amen